

รธน. มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคสาม

พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๘

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๘ กำหนดให้เงินค่าทดแทนการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่วางไว้ ถ้าผู้มีสิทธิไม่ไปขอรับเงินดังกล่าวภายในสิบปี นับแต่วันที่มีหนังสือแจ้งหรือวันที่ปิดประกาศ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แม้เป็นมาตรการเร่งรัดการใช้สิทธิ ร้องขอรับเงินค่าทดแทนอันเป็นไปเพื่อประโยชน์ของรัฐจากการหลุดพ้นความรับผิดชอบในเงินค่าทดแทน และการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินก็ตาม แต่เป็นการลิดรอนสิทธิของบุคคลผู้เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ ที่ถูกเวนคืนเพิ่มเติมขึ้นจากการแบกรับภาระหน้าที่ที่มีต่อสาธารณะเกินไปกว่าบุคคลที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน มีผลเป็นการใช้อำนาจเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลโดยปราศจากการจ่ายค่าทดแทนที่เป็นธรรม การกำหนดหลักเกณฑ์ระยะเวลาในการใช้สิทธิร้องขอรับเงินค่าทดแทนจึงเป็นมาตรการที่ไม่ได้สัดส่วน ขัดต่อ หลักนิติธรรม เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และกระทบต่อหลักการสำคัญ ของการเวนคืนที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองให้รัฐต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคสาม

ย่อโดย นางสาวชวนากร สมบัติวงศ์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางบุศรา เทียนดี
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นายจิรัฏฐ์ อนุชลาภะ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๗ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นางสาวณิชานา ภูมินายก
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

ว่าที่เรือตรี ดิเรก สุขสว่าง
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจจ

นางสาวร่มปรางค์ สวมประจำ
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจจ